

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

[Κατωτέρω δημασιεύομεν τὴν πρὸς τοὺς Ἡπειρωτὰς ἐπιστολὴν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἡπειρωτικῆς ἐνώσεως Ἀποφασίζοντες νὰ σχολιάσωμεν αὐτὴν κρίνοντες περὶ τούτου, καθότι πᾶς Ἡπειρωτὴς ἔχει καθήκον νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὴν πολλὰκις ὥπως διανοήσῃ νὰ ἐννοήσῃ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Ὁφείλομεν ὅμως νὰ ὑπολογίσωμεν ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ διέχεται ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους νόημα πρακτικόν, αἱ φράσεις καὶ αἱ λέξεις ἐτέθησαν ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς περιστάσεις. Τὸ δὲ ἔργον ὑπερ ἀναλαμβάνει ἡ Ἡπειρωτικὴ ἑνώσις εἶνε ἀληθῶς μέγα καὶ πᾶς Ἡπειρωτὴς ὅπου ἤτοτε εὐρισκόμενος ἔχει καθήκον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐδωσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἐποχὴ τῶν παχέων λόγων καὶ τῶν φωνασκίων παρῆλθε πρὸ πολλοῦ. Ἐὰν θέλωμεν νὰ γίνῃ καλὸν τι εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα πρέπει νὰ συντρέξωμεν τοὺς ἀναλαβόντας τὴν διοίκησιν τῆς Ἡπειρωτικῆς ἐνώσεως, νὰ ἐνθαρρύνωμεν αὐτοὺς καὶ νὰ στερεώσωμεν τὰς ἐνεργείας αὐτῶν. Οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν διερχόμενοι δύνανται νὰ προσέρχωνται προσωπικῶς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑνώσεως καὶ ἀνταλλάττωσι γνώμην μετὰ τῶν ἐκεῖ παρερισκόμενων συμβούλων καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἀπὸ τῆς 4—7 μ. μ., ἐξαίρεσις μόνον τῶν ἡμερῶν καὶ ἂς ἐνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα δὲν εἶνε δυνατόν τούτο. Οὐτε νομίζομεν πρέπει νὰ περιμένωσιν οἱ Ἡπειρωταὶ ἰδιαιτέρως πρόσκλησιν. Τὸ γραφεῖον καὶ τὸ συμβατεῖον ἰδρύθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὥπως πάντες προσέρχωνται καὶ συνεργάζωνται].

ΕΝΩΣΙΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἡπειρωτὰς

Ἀπὸ τίνος χρόνου πλείστοι τῶν ἐν Ἡπείρῳ καὶ ἀλλοχοῦ Ἡπειρωτῶν προφορικῶς τε καὶ ἂν συγῶν ἐπιστολῶν δὲν παύουσι παρορμῶντες ἡμᾶς νὰ συστήσωμεν ἐνταῦθα Ἐπιτροπὴν σκοποῦν ἔχουσαν τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διαφόρων ὑποθέσεων καὶ συμφερόντων τῆς ἀποστατεύτου ἡμῶν πατρίδος. Τὰς προτροπὰς ταύτας λαβόντες πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἀναλογισθέντες, ὅτι τὸ πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφοὺς καθήκον οὐδέποτε πρέπει νὰ μένῃ ἄργον καὶ ἀποκτον, ἐνομίσαμεν εὐκαιρον νὰ προβῶμεν αὐτοτάκτως εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν εὐλόγων τούτων εὐχῶν καὶ συστάσεων κατὰ τοὺς περισσευμένους ὅρους, τοὺς ὁποίους ὑπαγορεύουσι σήμερον αἱ περιστάσεις, ἡ πείρα καὶ τὰ πολυειδῆ παθήματα.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι πάντα ὅσα μέχρι τοῦδε καὶ οἱ πατέρες καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ μετὰ σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας ἴσως ὑπερβολικῆς ἐπεχειρήσαμεν πρὸς σωτηρίαν τῆς ποθεινῆς ἡμῶν Ἡπείρου οὐ μόνον ἀλλομὴν ὠφέλειαν εἰς αὐτὴν ἐγέννησαν, ἀλλὰ καὶ ἀπέβησαν πολλάκις εἰς μεγάλην βλάβην

αὐτῆς καὶ ταπείνωσιν. Ὑπὸ κενῶν ἐλπίδων παρσυρθέντες καὶ πλημμελῶς μετρήσαντες τὰς ἡμετέρας δυνάμεις ἀπειτολήσαμεν κατὰ καιροὺς νὰ παλαίσωμεν πρὸς τὴν ὤμην καὶ ἀπάνθρωπον αὐτῆς τύχην διὰ μεθόδων, ἐκ τῶν ὁποίων δυστυχῶς οὐδὲν ἄλλο σχεδὸν ἐδρέψαμεν ἢ δεινὰς ἀποτυχίας, ζημίας αἰματηρὰς καὶ κατακρίσεις πικροτάτας. Περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν τὰ παθήματα τῆς ὀρφανῆς πατρίδος, ὅσα κατὰ περιόδους ἐδημιούργησεν ἡ εὐγενὴς μὲν καὶ χρηστὴ ἀλλοθῶς, ἀλλ' ἄκαίρος καὶ ἀστοργὸς φιλοστοργία ἐκείνων, οἵτινες ἐβουλεύθησαν ν' ἀποσπᾶσιν αὐτὴν ἀπὸ τῶν πνιγερῶν δικτύων τῆς ἀπηνόου καὶ βισκάνου μοίρας τῆς. Κατὰ τὴν βραδέως μὲν καὶ παραδειγματικῶς, ἀλλ' ὠρίμως ἤδη φωτισθεῖσαν ἡμετέραν γνῶμην εἶνε σήμερον καιρὸς ἐπείγῃν καὶ μεταχειρισθῶμεν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ πταίσματα ὡς μαθήματα καὶ νὰ μεταβάλλωμεν ἐντελῶς πορείαν ἵνα ἐπιτύχωμεν τῆς ποθομένης δικαιοσύνης καὶ ἵνα εὐλογηθῇ ἐν τέλει ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ παροιμιώδης τῶν Ἡπειρωτῶν φιλοπατρία.

Τὸ πρὸς τὴν στεναζούσαν πατρίδα καθήκον, ὅπερ εἰς πᾶν φιλόστοργον αὐτῆς τέκνον ὑπαγορεύει ἀπαύστως φροντίδας, θυσίας καὶ ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς, ἐπέβαλε καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ συγκροτήσωμεν ἐνταῦθα οἰκοθεν ἐπιτροπὴν ἔργον ἔχουσαν ὑψηλὸν καὶ ἀποστολὴν εἰλικρινῆ τὴν ἐρευνᾶν, τὴν εὑρεῖν καὶ τὴν χρῆσιν πάντων ἐκείνων τῶν θεμιτῶν μισῶν καὶ ὀργάνων, αἵτινα δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ ἀγαθόν, εἰς τὴν ἀναψυχὴν καὶ τὴν εὐεργεσίαν τῆς διανοπαθοῦσης Ἡπείρου. Ἀνυποκρίτως ἐμφορούμενοι τῆς γνώμης καὶ τῆς πίστεως, ὅτι πάντες οἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἀπ' αἰῶνων κατοικοῦντες ἀδιακρίτως εἶνε τέκνα ἰσότητος τοῦ αὐτοῦ μητρικοῦ ἐδάφους καὶ ἀδελφοὶ ὁμοπαθεῖς ὑπὸ τῆς Προνοίας προσωρισμένοι νὰ συζῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ νὰ συμπράττωσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ εὐμερίας, ἥτις εἶνε ὁ μόνος σκοπὸς πάσης κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων καὶ συμβιώσεως, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ κηρύξωμεν ἀπὸ βαθυτάτης καρδίας, ὅτι ἡ ἐνέργεια ἡμῶν θ' ἀποβλέπῃ ἐξ ἴσου πρὸς πάντας, ἐν δὲ καὶ μόνον θ' ἔχῃ ἀπαρεγκλίτως τέρμα, τὴν ἀγάπην, τὴν συμπνοίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην ὅλων.

Ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ δὲν πρόκειται, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ν' ἀναλάβῃ ἔργα ὑπέρτερα τῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ ἀνήκοντα εἰς τοὺς ὑψηλοὺς κηδεμόνας τῶν ἀναξιοπαθόντων λαῶν. Τὰ μέλη αὐτῆς ἐξεληθόντα ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν χρυσῶν ὀνείρων καὶ φωτισθέντα ἀρκούντως ὑπὸ τῆς πειστικῆς τῶν πραγμάτων διδασκαλίας ἐβουλεύθησαν ὥπως περιορίσωσι τὸ ἔργον αὐτῶν εἰς τὴν ἠθικὴν κυρίως ὑπηρεσίαν τῶν ἐν Ἡπείρῳ καὶ ἐν τῇ ξένῃ διασπαρμένων ἀδελφῶν, ὅσοι τυχόν ἔχουσι χρεῖαν ὁδηγίας, ἀρωγῆς καὶ παρηγορίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι τὸ πρῶτον καὶ κυριώτατον μέλημα αὐτῆς πρέπει νὰ εἶνε ἡ διὰ παντός τρόπου ἐξεύρεσις τῶν μεθόδων καὶ τῶν ὀργάνων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἐν ἐμπράκτῳ δικαιοσύνη ἀδελφικὴ συμβίωσις πάντων τῶν στοιχείων τῶν αποτελούντων τὴν ὑπὸ τῆς ἱστορίας πολυμόρφως διαπλασθεῖσαν κοινὴν ἡμῶν πατρίδα Ἡπείρον. Αἱ διαφοραὶ τοῦ γένους καὶ τῆς θρησκείας τῶν στοιχείων τούτων εἶνε ἀπλῶς ἱστορικὰ ἀτυχήματα ἢ ἐλαττώματα λυπηρὰ μὲν ἀληθῶς καὶ ἀπνευκταῖα, ἀλλ' ἡμι-

στα ἱκανὰ ἵνα ἐμποδίζωσιν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ καταλύσωσι τὸν λογικὸν ἀνθρώπινον νόμον, ὅστις διὰ ζώντων παραδειγμάτων ἀπανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου διδάσκει τρανῶς, ὅτι τὰ πλάσματα τοῦ Ἐνὸς καὶ τοῦ Αὐτοῦ Δημιουργοῦ εἶνε ὅμοια καὶ ἴσα, πᾶσα δὲ διάκρισις αὐτῶν εἶνε αἰθαίρετος καὶ ἐκβεβηκμένον κατασκευάσμα ἢ βάρβρος πρόφασις ἀδικίας, ἀμαρτίας καὶ πλεονεξίας. Ἄνευ τοῦ ἱεροῦ καὶ παγκοσμίου τούτου δόγματος τῆς δικαιοσύνης, οὔτε εἰρήνη καὶ ἀγάπη εἶνε ποτὲ δυνατὴ, οὔτε ἄλλο ἀγαθὸν κοινωφελὲς καὶ βιώσιμον ἐνδέχεται νὰ βλαστήσῃ ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ πατρικῇ ἡμῶν ἐστία. Ἐπὶ τῆς ἀδαμαντίνης ταύτης ἀοχῆς συρριζομένη ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ νομίζει ἐπιβεβλημένον αὐτῇ καθήκον νὰ καταγγέλλῃ πάσῃ μηχανῇ καὶ δυνάμει ἐνώπιον ὅλης τῆς χριστιανικῆς ἀνθρωπότητος, πᾶσαν βίαν, παρανομίαν καὶ ἀδικίαν, ὑπὸ τῶν ὁποίων συνεχῶς κατατρέχεται καὶ στεναδεύει ἡ καθ' ἑκάστην ἐρημονομένη Ἡπείρος, ἐν ἀγροῖα, ἀναμφιδόλως καὶ πολλὰκις παρὰ τὰς προαιρέσεις τοῦ κυριαρχούντος αὐτῆς ἡγεμόνος. Διανοεῖται δὲ νὰ πράττῃ τούτο μεθ' ὅλης τῆς ἐφικτῆς δυνάμεως τοῦ λόγου καὶ μετὰ τῆς ἀκραδάντου πεποιθήσεως, ὅτι ἡ φωνὴ αὐτῆς θὰ φθάσῃ ἐπὶ τέλους εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ θὰ συγκινήσῃ τὰ σπλάγχνα τῶν ὑψηλῶν κηδεμόνων τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ὁποίων ἡ ἠθικὴ καὶ χριστιανικὴ εὐθύνη οὐδέποτε εἶνε ἄργη, οὐδέποτε μένει ἐπὶ πολὺν χρόνον κωφῇ, οὐδέποτε ἐξαφανίζεται. Ἡ φροντίς ἡμῶν αὕτη θὰ ἐπεκταθῇ καὶ κατὰ πάσης προσβολῆς καὶ ζημίας γινομένης εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων ὑπὸ τινῶν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπευθύνων διαχειριστῶν καὶ ἐπιτρόπων, οἵτινες, ὡς μὴ ὤφελεν, ἀμαρτάνουσιν ἐνίοτε βρέως εἰς τὴν θρησκείαν ἡμῶν καὶ τὴν πατρίδα, ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὰ σποράδην θρυλούμενα ἐκεῖθεν καὶ καταγγελλόμενα.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἡμῶν ὀδηγουμένη ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἡ ἐνωσις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκόμενων Ἡπειρωτῶν καὶ ἡ σύμπηξις αὐτῶν ἐν κοινῷ δεσμῷ καὶ φρονήματι εἶνε ἡ μεγίστη τῆς πατρίδος δύναμις, θὰ φροντίσῃ νὰ ἐξεύρῃ τὸν τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς αὕτη θὰ ὀργανωθῇ καταλλήλως ὥπως ἀποδώσῃ ὅσον εἶναι τε γενναίους καρπούς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς μητρὸς ἡμῶν Ἡπείρου. Ἡ ἐνότης καὶ κοινοπραγία αὕτη πάντων τῶν φιλοτίμων τέκνων τῆς εἶνε ὁμολογουμένως τὸ ἀσφιλέστατον ἐχέγγυον πρὸς εὐδωσίαν τῶν Ἡπειρωτικῶν πόθων καὶ πρὸς κατόρθωσιν τῆς εὐπεθεστάτης ἡμῶν ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία κρηπίδα μὲν ἔχει τὴν ἀνόθευτον ἀληθειαν, ὅπλον δὲ τὸν λόγον καὶ τὴν φωνὴν τοῦ καθαρῶ συνειδότος, τέρμα δὲ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν φωτισμὸν τῶν ἐν σκότῳ καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου κυλιόμενων ἀδελφικῶν ψυχῶν πάσης καταγωγῆς καὶ θρησκείας. Ἐν τῇ συνεργασίᾳ πάντων τῶν ἐν ἑξάρῳ ροταλλομένων Ἡπειρωτῶν ἐγκτεταῖ ἡ τελεσφοροτάτη προσπάθεια τῶν πατριωτικῶν αὐτῶν συμφερόντων καὶ ἡ ἀκατάβλητος δύναμις, ἥτις καθιστᾷ σεβαστὰ τὰ φυσικὰ καὶ ἀνθρώπινα αὐτῶν δικαιώματα. Διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ ἡμῶν θ' ἀγωνισθῇ παντὶ σθένει ἵνα συνδέσῃ βαθύτατα πάσας τὰς Ἡπειρωτικὰς καρδίας διὰ τῶν δεσμῶν τῆς θερμῆς ἀγάπης, τῆς ὁμοφροσύνης καὶ τοῦ φιλοστοργικοῦ ζήλου πρὸς τὴν ταλαιπωρουμένην πατρίδα. Ἡ

ἀπουσίας μέχρι τριῶν ἐτῶν εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ὅπως ἀποδεχθῶσιν ὑπηρεσίας ἐν Κρήτῃ. — Ὁ νέος περὶ διοικήσεως τοῦ στρατοῦ νόμος θὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τὴν προσεχῆ Ὀκτώβριον. — Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων Ἀθηνῶν θὰ ἐκτελέσωσιν ἀγῶνας εἰς τὸ Στάδιον. Ὁ καλλιπιδισμὸς τοῦ Σταδίου ἤρχισεν ἀπὸ προχθῆς. Τὴν ἐλλανόδικον ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Γ. Θεοτόκης, πρωθυπουργός, Εὐταξίας πρόφην ὑπουργός τῆς Παιδείας, Ν. Θών, Στάης, Λιμπρίτης, Καλλιγὰς καὶ Ζηγογιάννης. Ἡ ἀπονομή τῶν βραβείων θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.

— Ὁ κ. *Λεων Μ. Μελάς* ἐπεράτωσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὴν μελέτην αὐτοῦ ἐν τῷ Συλλόγῳ «Παρνασσῶ» περὶ τῶν προνομίων τῆς ἐν Τουρκίᾳ Ἐκκλησίας. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ὁμιλίᾳ ἐξήτασε λεπτομερῶς τὰ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους συμβάντα, ἰδίως δὲ ἀφ' ἧς ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον Ἰωάννης ὁ Γ'. Ἀπέδειξε δὲ ὅτι εἶνε ἐγκρατὴς τοῦ ζητήματος, ὅπερ ἐπράγματευσεν μετὰ πολλῆς σαφηνείας καὶ ἐρευνῆς περατώσας τὴν ὁμιλίαν τοῦ διὰ παρατηρήσεων περὶ τῶν πολιτικῶν οἵτινες ἀξιοῦσι νὰ διέπωσι τὰς τύχας τοῦ ἔθνους.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

Ἡ ἐθνικὴ ἐορτή. — Πῶς ἐωρτάσθη. — Θάνατος δικαστοῦ. — Τούρκος πρόξενος. — Καίρος.

28 Μαρτίου 1900

Ἡ ἐπέτειος ἐθνικὴ ἐορτὴ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἥτοι ἡ 25 Μαρτίου ἐωρτάσθη ἐφέτος μεγαλοπρεπέστατα. Ἀπαντα τὰ ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, ἥτοι τὸ Γυμνάσιον, τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον, τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον τῶν ἀρρένων καὶ τὸ Παρθενοναγωγεῖον ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἐστολίσθησαν λίαν φιλοκάλως διὰ σημαίων, μυσινῶν, δαφνῶν, εἰκόνων ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ πολυχρόμων φανῶν συνωδὰ τῇ ἐγκυκλίῳ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως πρὸς ἀπάσας τὰς Σχολικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους. Ἐπίσης ἐστολίσθησαν λίαν καταλλήλως τὸ κατάστημα τῆς νομαρχίας, τοῦ δημαρχείου τῶν δύο συλλόγων, ἥτοι τοῦ Ἑπειρωτικοῦ «Σκουρᾶ» καὶ τοῦ «Κυνηγητικοῦ» ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα δημόσια καταστήματα. Τὴν πρωΐαν τῆς 25 αἱ στρατιωτικαὶ σάλπιγγες ὡς καὶ ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ τῆς πόλεως παιανίζουσαι τὸ ἐωρτήριον ἐμβατήριον. Περί τὴν 10ην ὥραν π. μ. οἱ μαθηταὶ τῶν διαφόρων σχολείων μετέβησαν διὰ διαφόρων ὁδῶν ἄδοντες ἐθνικὰ καὶ ἡρωϊκὰ ᾄσματα εἰς τὸν περιώνυμον Βυζαντινὸν ναὸν τῆς Πιερὸς, ὡς καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Παρθενοναγωγείου ἐπίσης ἄδουσαι. καὶ παρετάχθησαν ἔμπροσθεν τῆς Πύλης τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐψάλη ἡ συνήθης δοξολογία. Δύο λόγοι ἐξεφωνήθησαν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ ὁ εἰς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου Ἀρχιερέως κ. Γεναδίου καὶ ὁ ἕτερος ὑπὸ τοῦ ἱεροκλήρικος κ. Σεραφείμ Δομβοῖτου μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας. Εἶτα ἅπαντες οἱ μαθηταὶ ὡς καὶ αἱ μαθήτριαι ἐπανήλθον διὰ διαφόρων ἐπίσης ὁδῶν ἄδοντες εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῶν ἀρρένων, συγκεντρωθέντες καὶ πλῆθος ἄλλου λαοῦ, ἐνθα ἐξεφωνήθη ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα καθηγητοῦ λίαν καταλλήλως, κ. Γεωργίου Χαριλάμπους, παινισάτης μετὰ ταῦτα τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς διάφορα ἐμβατήρια. ἐκείθεν δ' ἅπαντες μετέβησαν εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἐνθα συνεχώρησαν τὸν κ. Δήμαρχον, εὐχθέντες τὴν πρόοδον καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους. Τὸ ἐσπέρας δ' ἐφωταγωγήθησαν ἅπαντα τὰ δημόσια καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, ὡς καὶ πολλὰ ἰδιωτικὰ οἰκίαι. Μετὰ μεσημβρίαν προετίθεντο ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Κυνηγητικοῦ Συλλόγου ὅπως μεταβῶσιν ἐν σώματι εἰς τὸ μίαν ὥραν ἀπέχον τῆς πόλεως ἱστορικὸν χωρίον Πέτα καὶ νὰ στεφανώσωσι τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον κεντάφιον τῶν πεσόντων κατὰ τὰ ἔτη 1822 καὶ 1854 Ἑλλήνων καὶ φι-

λελλήνων καὶ εἶτα νὰ ἐπανακάμψωσι λαμπαδοφοροῦντες ἅπαντες, νὰ ὑποδεχθῶσι δὲ αὐτοὺς τὰ μέλη τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Συλλόγου Σκουρᾶ, ὡς καὶ ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ εἰς τὰ πρὶθυρα τῆς πόλεως. Δυστυχῶς ἡ αἰφνιδια μεταβολὴ τοῦ καιροῦ ἐματαίωσε τὰ πάντα. — Χθὲς ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ὁ ἐκ τῶν διακεκριμένων δικαστῶν τοῦ κράτους Ἰωάννης Ἰωαννίδης, διατελέσας πολλὰ ἔτη ἐνταῦθα, ἡ κηδεῖα τοῦ ἐγένετο σήμερον ἐπιβάλλουσα, κατατεθέντων ἐπὶ τοῦ φερέτρου πολλῶν στεφάνων ἐκ μέρους τῶν δικηγόρων τῆς πόλεως, τοῦ δημάρχου καὶ πολλῶν ἄλλων. Ἀπειρον πλῆθος συνώδευσε τὴν κηδεῖαν καὶ λόγοι κατάλληλοι ἐξεφωνήθησαν. — Ἡ κυβερνήσις τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς παραστάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβους τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τὰ γραφέντα ἐν τῇ φιλῇ «Φωνῇ τῆς Ἑπείρου» διέταξεν ἐντόνως τὸν ἐνταῦθα πρόξενόν τῆς ὅπως ἐπιθεωρῇ τὰ διαβατήρια πάντων ἀνεξαιρέτως, καλέσασα συγχρόνως αὐτὸν εἰς ἀπολογία. Λέγεται δὲ ὅτι μετατίθεται ἐντεῦθεν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κοινοῦ σκανδάλου, οὗτινος παραίτιος ἐγένετο διὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ ταύτης. — Ὁ καιρὸς καὶ πάλιν ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτός, βροχερὸς δηλαδὴ, ἐνεκα τοῦ ὁποίου πάντες ἀπηλίπισθησαν. — Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστὴ φαίνεται ὡς νὰ εἶνε τεσσαρακοστὴ τῶν Χριστουγέννων. Παντελὴς ἀκικησία ἐπικρατεῖ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἡ μελαγχολία καὶ κατῆφεία ἐστὶ ἐξωγερφισμένη ἐπὶ τὰ πρόσωπα πάντων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησεν εἰς Τρίκκαλα ὁ ἐκ Μετσόβου κ. Βασίλειος Ζαούσης, εἰς Ἰωάννινα δ' ἐξ Ἀνω Σουδενῶν κ. Βασίλειος Δόνος φοιτητὴς τῆς νομικῆς, διὰ Τρίκκαλα δ' ἐκ Συρράκου λαμπρὸς μαθητὴς τοῦ γυμνασίου κ. Ἰωάννης Δινάρης ἀφίκετο ἐκ Βουλγαρίας ὁ κ. Ἀθανάσιος Κοκκοράδας καὶ ὁ κ. Νικόλ. Κοκκοράδας καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Δομπρινόβου, ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Γεωρ. Καρᾶς Ἀθαν. Νικολάου, καὶ Νικόλ. Θεοδώρου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Τσαρπλανά, ἐκ Γρεβεντιῦ ὁ κ. Χρήστος Ἰωάννου, Γεωργ. Κατσίκης καὶ Αἰκατερίνη Κεφάλαι καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Σμύρνην. ἐκ Τσαρπλανῶν ὁ κ. Πέτρος Πεκλαρίδης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν, ἐκ Τσερβάρου ὁ κ. Στέφανος Τάσιος καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἰάσιον Ρουμανίας, ἐξ Ἀνω Σουδενῶν ὁ κ. Βασίλειος Πλούμης καὶ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσένης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Καβάλλαν, ἐκ Κάτω Σουδενῶν ὁ κ. Δημήτριος Βαγένας καὶ ἡ κ. Πηνελόπη Μάνθου Σταύρου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Βουκουρέστιον, ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ κ. Ἀπόστολος Σολωμὸς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τσεβάρου.

— Ὁ ἐκ Συρράκου ἀγαπητὸς φίλος κ. Γεώργιος Δήμας ὑποστὰς τὰς ἐπὶ διδακτορίᾳ ἐξετάσεις ἐν τῇ ἱατρικῇ ἡρώτῃ τοῦ βαθμοῦ ἁλὶν καλῶς ἐφ' ᾧ καὶ συγχάρομεν αὐτὸν εὐχόμενοι ὁμοίαν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν στάδιον. Δ. Κ.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Νικόλαος Καρατζιώτης καὶ Βατίλειος Ψεῦδης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Μέδδεζαν, ὁ κ. Γεώργιος Οἰκόν'μου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ραβένια κ. ἰ. ὁ κ. Γεώργιος Κοτσάκης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Βήσανην.

— Ἀφίκετο ἐκ Κρήτης ὁ κ. Ἀθαν. Κίτσωνίδης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κακυσσίους καὶ ὁ κ. Ἀλέξ. Κόντης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βήσανην.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἑπείρου» ἔτσι πρὸ ἔτους καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν, ὅτι δὴ θ' ἐν τούτῳ δὴθεν κτλ. νὰ ἐμβάσωσιν ἐντὸς τοῦ τρέχ. μηνὸς τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλως γίνεται γνωστὸν ὅτι ἀνεῖ ἐξαιρέσεως θὰ δημοσιεύωμεν τὰ ὀνόματα τῶν καθυστερούντων μέχρι πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν. Ὅστις κρατεῖ τὸ φύλλον καὶ τὸ ἀναγινώσκει εἶνε ὑπεύθυνος νὰ πληρώσῃ. Εἶνε δὲ κακοῦθια καὶ ἀνεντροπία δι' ἐκείνους οἵτινες ἐνῶ κρατοῦν τὸ φύλλον δὲν ἀποστέλλουν καὶ τὴν συνδρομὴν ζητούμενην.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἑπείρου» οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. — Οἱ ἐν Σερβίᾳ συνδρομηταί, ὅσοι καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν τῶν παρακαλοῦνται καὶ πάλιν διὰ χιλιοστὴν φορὰν ἀνυπερθέτως νὰ ἐμβάσωσι ταύτην.

ὑποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχουσι καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν τῶν καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλήσεις. Οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Χάιτα οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρισσιᾶν, οἱ ἐν Κέρκω εἰς τὸν κ. Χρήσθην Βασιλείου, οἱ ἐν Πορτ-Σαῖδ εἰς τὸν κ. Η. Κίτσων. ὁ ἐν Τρικκάλοις εἰς τὸν κ. Μ. Σπυράκον, οἱ ἐν Λαρίσσει εἰς τὸν κ. Ζοῦρνον, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μιχ. Χαρίτιον εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Ν. Ὀρόνον. Οἱ ἐν Καρόλτσι εἰς τὸν κ. Α. Κούρτιον. Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσιν. εἰς Καρναμπάτ καὶ Α. Μουτσόπουλον εἰς Φιλίππουπολιν. — Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάξῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Ρωμουνίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν τῶν.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἑπείρου» εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Χρηματιστηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΑ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς

Δευτέρα ὥρα 3 μ. μ. διὰ Κόρινθον, Ἰτέαν, Γαλαξειδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Σίμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρθασαρά.

Τρίτην ὥρ. 8 π. μ. (διὰ τῆς διώρυγας) διὰ Πάτρας, Παζοῦς, Κέρκυραν, καὶ Ἀγίου Σαράντα.

Τρίτην μεσημβρίαν διὰ Σέριφον, Κίμωλον, Μήλον, Χανία, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

Πέμπτην ὥρα 8 μ. μ. διὰ Ἀντίκυρα, Ἰτέαν, Γαλαξειδιον, Βιτρινίτσαν, Ναύπακτον, Πάτρας, Ἰθάκην, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρθασαρά.

Παρασκευὴν ὥρα 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβερίον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν (τὸ θέρος) Ὁρεός, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

Σάββατον, μεσημβρίαν διὰ Δαρδανέλιαν, Κωνσταντινουπόλιν, Βάραν καὶ Πύργον.

Σάββατον ὥρα 7 μ. μ. διὰ Πάτρας, Μεσολόγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον, Κέρκυραν.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ Η «ΗΠΕΙΡΟΣ» ΕΝ ΚΡΑΒΑΣΑΡΑ

Διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἰδίου ἰδιοκτήτου Π. Κίτρου Ἑπειρώτου.

Τὸ ξενόδοχεῖον τοῦτο εὐρισκόμενον ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως εἶνε ἐν τῶν καλλιτέρων οἰκημάτων ἐπὶ ὡραίας θέσεως.

Περιλαμβάνει δωμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα, εὐήλια, ἀπαστρέφοντα ἐκ τῆς καθαριότητος με ἐπιπλά ἐντελῶς κεινοῦργη καὶ ὑπηρεσίαν προθυμότητος.

Οἱ πολυπληθεῖς διερχόμενοι ἐκ Καρθασαρά ἐπὶ δὲ θιλοῦσιν εὐρεῖ πάσας τὰς εὐκολίας.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὅδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ ὑπερὶ τῆς ἀπίστευτος προθυμίας ζηλευτῇ Τιμαὶ ἀναταγνίσται εἶνε τὰ μόνον συστατικὰ διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κουρεῖον.